

~ Надгробен плач - Опело Христово ~

/Превели от църковно-славянски: Архм. Серафим, Змей Горянин, Борислав Бодър/

----- Статия I -----

1. Ти, Христе си Живот,
Сам, Христе, слезе в гроб;
ангелските войнства в ужас тръпнеха,
славейки снижението Ти до нас!
2. Ти, Предвечен Живот,
как във гроба лежиш?
Но тъй на смъртта си царството сразил
и от ада жертвите й си спасил!
3. О, Иисусе Царю,
пред разкрития гроб
с почит величаем Твоята кръстна смърт,
чрез която ни изкупи от смъртта!
4. На безкрайния свят
Ти размери си дал,
а Сам, Всецарю, си слязъл в тесен гроб,
та из гроба мъртвите да изведеш!
5. Мой Иисусе Христе,
Цар на всичко в света,
не човека ли от ада да спасиш
в бездните му мрачни, Боже, слезе Ти?
6. Сякаш мъртъв е Той,
Който всичко владей
и като мъртвец се слага в нов гроб днес,
а пък Сам из гроб изгони мъртвите!
7. Ти, Христе, си живот,
а положи се в гроб;
ала със смъртта Си порази смъртта -
извор на живота вечен стана Ти!
8. Приобщил си се Сам
към злодеи без срам -
нас да оправдаеш от злодействата
на лукавия, що примки ни плете!
9. Най-прекрасен в света,
несравним в доброта,
Който на всемира е украса Сам,
ето: в гроб лежи невзрачен, глух и ням!
10. Как ще, Спасе, изтрай
Тебе мрачният ад?

- Той за своя мрак ще страда, ослепен,
от светлика Ти прекрасен озарен!
11. О, преблаги Христе!
О, спасителен Лъч!
Как тъй си се скрил във гробната тъма?!
О, търпение неописуемо!
 12. И разумният свят,
и безплътният мир
чудят се пред Твоято погребение:
тайнството невиждано ги порази!...
 13. О, предивни дела!
О, безброй чудеса!
Йосиф днес погребва бездиханен Теб,
Небе, Който с дъх живота си ми дал!
 14. Колко дивно е то
и преславно, Христе:
Ти като човек си падал в гробен мрак,
а останал си единосьщ с Отца!
 15. И от тесния гроб,
в Който слязъл си Сам, пак на тварите си
правдата открил:
че си Цар на небеси и на земли!
 16. Щом земята прие
Теб - Твореца, Христе,
адът из основи цял се разлюла
и гробовете разкриха се тогаз!
 17. Този, Който държи
в длан небе и земя,
е убит по плът и в гроба задържан,
та държаните във ада да спаси!
 18. Ти - Самият Живот -
мъртъв в гроба си бил,
но нетлен възкръснал си из мъртвите
и ключалките на ада си разбил!
 19. Както свещта гори
и под крина дори,
в мрака гробен свети Божето тело
и из ада гони тежката тъма!

~ *Надгробен плач - Опело Христово* ~

/Превели от църковно-славянски: Архм. Серафим, Змей Горянин, Борислав Бодър/

20. Ангелски мнозинства
и Йосиф и Никодим
идват да погребат в гроба тесен Теб,
за Когото малка е вселената!

21. Жизнодавче, Христе,
мой Спасител и Бог,
Ти по Своя воля земна смърт прие -
мен мъртвеца грешен за да оживиш!

22. Пред смъртта Ти, Христе,
всички ужас обзе;
Теб в страданията състрадавах
и признавах Те за Владетел свой!

23. Ненаситният ад
щом погълна със стръв
Тебе - на живота Камъка безцен,
върна вси погълнати от век веков!

24. Боголепно, Христе,
бе положен в нов гроб
нашата природа за да обновиш
с боголепното Си възкресение!

25. В плът, Христе, се яви,
та Адам да спасиш,
но щом го не наиде между живите,
спусна се във ада да го дириш Ти!

26. Твърдата земна от страх
се разтърси, Христе,
и пред в гроба скритата Ти светлина
саянната Денница угаси лъчи!

27. Ти си Сам пожелал
земна смърт на човек,
а като могъш Бог дигна мъртвите
из гробове и греховни дълбини!

28. Майка Ти Пречиста,
съкрушена над Теб,
Теб обливайки със сълзи, плачеше:
"Как ще Те положи в гроба, Сине мой?"

29. Като житно зърно
влезе в земна плът
и в клас многозърнест, Спасе, изкласи,
като всички люде от смъртта спаси!

30. Като слънце в нощта
под земята се скри
и Самин се, Спасе, с тъмна нощ покри, -
а сега по-лъчезарен възсияй!

31. Както по някой път
месецът слаб и блед
хвърля сянка върху слънчевия лик,
тъй и Тебе скри във гроба земна смърт!

32. Щом Животът - Христос
вкуси земна смърт,
смъртните помилва и спаси от смърт,
като ги с живота вечен обдари!

33. Чрез смъртта Си, Христе,
за живот възроди
пак Адам - от завист в дребле поразен -
и за нас си, Боже нов Адам във плът!

34. Покрай Тебе, Христе,
легнал в гроба за нас,
ангелите мъдри в ужас тръпнеха
и лицата си закриваха с криле!

35. Йосиф от кръста сне
с почит Твойто тело
и като мъртвец Те в гроб положи той, -
но стани, Спасителю и Боже наш!

36. Както радост си бил
за небесния свят,
тъй за ангелите днеска си печал,
като гледат мъртъв в гроба да лежиш!

37. Щом на смъртния кръст
си възлязъл, Христе,
людете до Теб си, Спасе, възвисил,
а погребан - мъртвите си възкресил!

38. Като немощен лъв,
спящ в пустиня си бил,
ала като младо лъвче скачаш ти
и отмахваш старческите немощи!

39. От Адам взе ребро
и Жена сътвори,
а сега в ребрата бе прободен Сам
и източни очистителни струи!

~ *Надгробен плач - Опело Христово* ~

/Превели от църковно-славянски: Архм. Серафим, Змей Горянин, Борислав Бодър/

40. Агнецът тайно се
жертвопринасяше,
а Ти, Незлобивий, явно бе разпнат
и очистил си от злото всяка твар!
41. Как да се изрече,
туй що става край нас;
Този, Който е на цял свят Властелин,
днес за нас страдалческа приема смърт!
42. Сам Животът безцен
мъртъв в гроба лежи!
Ангелите в ужас възридаваха:
"Как тъй в гроб заключи се Самият Бог?!"
43. Из ребра Ти, що войн
с копие поразил
бликна на живота вечният поток,
с който ме, Христе, спаси и оживи!
44. Върху кръста прострян,
Ти народите сбра,
а сразен в ребрата Източник стана
на живителното опрощение!
45. Благоликият мъж
страшно дело твори:
с почит той погребва Те като мъртвец
и пред образа Ти тръпне ужасен!
46. Под земята Самин
мъртъв слезе, Христе,
мъртвите да вдигнеш към небето Ти,
откъдето нявга паднали са те!
47. Мъртъв в гроба си бил,
ала жив като Бог,
от земята вдигаш към небето Ти
всички люде, паднали от там, Христе!
48. Мъртъв бе за света,
ала жив като Бог,
мъртвите в живота Ти си оживил,
а и моя умъртвител - умъртвил!
48 (а). О, наслади безброй!
Радост чудна без край!
Бездните на ада си изпълнил с тях,
щом е грейнала там Твойта светлина!
49. Пред Твойта мощ, Христе,
и страдалческа смърт
кланям се и с песни величая Те,
че чрез тях от тленни страсти се спасих!
50. Враг над Теб върхлете
с меч обнажен, Христе,
но на силния се меча претъпи
и Едемският се меч обръща веч!
51. Като гледа сега
своя Агнец под нож,
остър нож пронизва майчино сърце
и ридеае тя, а с нея - всяка твар!
52. И във гроб, и във ад -
Сам си влязъл, Христе,
но гробовете си Ти обезлюдил
и на ада голотата си разкрил!
53. Ти по воля, Христе,
под земята си бил;
мъртвите спасил си и с любов въвел
в незалязващата слава на Отца!
54. От Триличния Бог
плът облече Синът
и на кръст изстрада горко Той за нас.
Слънце и земя от ужас се тресат!
55. О, на извор горчив -
вий, изчадия зли,
вий, чеда на Юда, хвърлихте във ров
Този, Който с манна ви насищаше!
56. Съдещият света
бе привлечен на съд;
и неправдата осъди Съдника
чрез Понтиеца Пилат на кръстна смърт!
57. Горд Израилев род -
ти, убиец, злодей,
зло ли ти бе сторил Бог та Го разпна,
а разбойника Варава пусна с мир!
58. Твойте пръсти от пръст
сътвориха човек,
затова човешка плът облече Ти
и по Своя воля кръстна смърт прие!

~ Надгробен плач - Опело Христово ~

/Превели от църковно-славянски: Архм. Серафим, Змей Горянин, Борислав Бодър/

59. Ти синовно смирен
си послушал Отца:
слязал си на ада в мрачните недра
и си възкресил човеческия род!

60. "О, горко ми, горко,
мой светлик възжелан!
На света Светлик си, Сине мой, Христе!" -
Девата нареждаше и плачеше.

61. Вий, убийци без срам,
горделиви и зли,
засрамете се от плащаницата,
що остана в гроба след Възкръсналия!

62. Приблужи, скверна твар,
ученико-злодей, -
покажи, убиец, злобрния си нрав,
че Христов предател с него стана Ти1

63. Ти, неверник злочест,
с лицемерие скрит,
уж човеколюбец, гинещ в слепота,
Мирото небесно даде за злато!

64. Нищелюбец лъжлив,
щом си тъй поскъпил
мирото що лей се за спасение,
как взе злато ти за Светозарния?

65. "Радост моя и бог,
Боже Слово, Христе,
как изтрая три дни в гроба да лежиш?" -
къса се сърцето майчино от скръб.

67. Богоневестната
Дева ридаеше:
"Кой сълзи би дал и извори - кристал,
та достойно да оплача своя Син ?!"

68. "О, поля, планини!
О, народи безброй!
всички заридайте, заплачете с мен -
Майката на Бога - вашия Господ!"

69. "Ах, кога, Спасе мой,
Светлина, що не мре,
ще те видя, сладост на сърцето ми?" -
горко тъй Светата Дева плачеше.

70. Ти Сам, Спасе, прие
Камък дялан да си,
Камък, чиито страни дяла каменар,
но източил на живота извор жив!

71. Като из извор благ,
днес из Твоите ребра
лей ръка сугуба сладостни води
и безсмъртен е тоз, който пий ох тях!

72. Боже Слово, Ти Сам
смърт човешка прие,
но възкръсна както бе предрекъл Сам
и въздигаш рода човечески!

Слава...

73. Славим Теб, Боже наш,
Всевладетел с Отца
и със Пресветия Дух Животворящ,
славим днес и Твойто погребение!

И нине...

74. О, Дево Пречиста,
Майка блажена си
на Спасителя и Бога наш Христос
и Чието погребение тачим днес!

Двата хора заедно:

75. Ти, Който си Живот,
Сам, Христе, слезе в гроб;
ангелските войнства в ужас тръпнеха,
славейки снижението Ти до нас!

Възглас: Яко благословися Твое имя, и
прославися Твое царство, Отца и Сина и
Светаго Духа, нине и присно, и во веки веков.

~ Надгробен плач - Опело Христово ~

/Превели от църковно-славянски: Архм. Серафим, Змей Горянин, Борислав Бодър/

----- Статия II -----

1. Как достойно е,
Тебе Жизнодавеца да славим,
Теб - прострелия на кръста Своите ръце,
Тебе - адовата сила съкрушил!

2. Как достойно е
Тебе Всесъздателя да славим:
чрез страданията Твои се пречистихме
и от гибел се спасихме, Боже наш!

3. В ужас бе светът,
и небето, Господи, стъмни се,
щом Ти - Незалязващата Светлина - умря
и угасна в гроба чистата Ти плът!

4. Ти прие, Христе,
да заспиш като човек във гроба,
и от тежкия греховен сън въздигна Ти
человеческия, страдащия род!

5. "Аз едничка Теб
съм родила без родилни мъки,
а сега ме мъчат Твоите страдания!" -
плачейки говореше Пречистата.

6. Серафимите
гледат Те, Христе, във ужас страшен,
Тебе - в небесата неразлъчен от Отца,
на земята долу - разпнат, умъртвен!

7. О, във храма там
шумно се завесата раздира,
светилата скриват в ужас своята светлина,
щом се Ти, о Слънце, под земята скри!

8. Ти с един замах
сътворил си, Господи, земята,
а сега залязваш в нея като човек:
помръкни от туй видение, небе!

9. О Ти, Който Сам
си създал с ръката Си човека,
Ти във гроба слезе, Боже, да ни възродиш
със божествената Си всесилна власт!

10. Нека с плач свещен
да възпеем Мъртвия Иисуса,

както пели са жените мироносици,
та и "Радвайте се" с тях да чуем ний!

11. Миро Ти си нам
миро Господи неизтощимо,
и затуй на Тебе, Боже, като на мъртвец,
мироносиците миро носеха!

12. Ти Спасителю,
царството на ада съкрушаваш,
със смъртта Си умъртвяваш Ти самата смърт,
и от гибел дигаш земнородните!

13. Мъдрост Божия,
дето жизнени струи разливаш,
слизайки във гроба тъмен, съживяваш Ти
чезнещите в адовите тъмнини!

14. "За да обнова
на човека естеството смъртно,
от смъртта приех да бъде плътски уязвен:
о Пречиста Моя Майко, не ридай!"

15. Ти на правдата
светлината дето носиш, Боже,
следе в гроба и от сън въздигна мъртвите,
гонейки от ада всяка тъмнина!

16. С две стъбла дърво
във недрата земни се засажда,
а кога изникне - във сълзи обляно днес -
то света безкрайно ще зарадва!

17. Страх смрази Адам
щом видя Господ да ходи в рая,
но възрадва се когато в ада Бог дойде
от падението му да го спаси!

18. Сълзи, Боже, лей
върху Твоето пречисто тяло
и ридае горко тази дето Те роди:
"Както бе предрекъл, Чедо, възкръсни!"

19. В гроба Теб, Христе,
Йосиф със благоговение скрива,
и с примесени от сълзи песни на уста,
боголепно Те възпява, Боже мой!

~ Надгробен плач - Опело Христово ~

/Превели от църковно-славянски: Архм. Серафим, Змей Горянин, Борислав Бодър/

20. Таз що Те роди
гвоздеи на горката скръб разкъсват,
гледайки Те там на кръста горко пригвозден,
-
и стрели пронизват нейната душа!

21. О Ти, Който бе
наслаждение за всички, Боже,
днес в уста приемаш най-горчивото питие, -
как е цяла в сълзи Майка Ти сега!

22. "Колко клета съм,
как се къса моята утроба
при несправедното Твое заклание!" -
в своя плач говореше Пречистата.

23. "Сладките очи, устните Ти, Боже, как да
сключа;
мога ли достойно, Боже, Теб да погребам!" -
тъй във ужас Йосиф горко викаше.

24. Мъртвия Христа
Никодим и Йосиф днес погребват
и надгробни песни пеят с умиление,
пеят с тях ведно и Серафимите!

25. О Спасителю,
о на правдата Пресветло Слънце,
Ти се скриваш под земята и тъмней без Теб
на луната, дето Те роди, ликът!

26. Как се ужаси
адът виждайки Те в него слязъл
да унищожиш богатството му адово,
мъртвите от века да животвориш!

27. Слънцето, Христе,
след нощта отново възсияна;
тъй и Ти от Своя гроб възкръснал след
смъртта,
в чудна светлина изгряваш, Господи!

28. Цялата земя,
о Създателю, се в страх разтърси
и пробуди мъртвите от вечния им сън,
Теб, Твореца щом в недрата си прие!

29. С миро, Боже мой,
Никодим и благообразни Йосиф

днес благоговейно като Те помазваха,
"Ужаси се, цяла земя!? - викаха.

30. О, залезе Ти,
и залезе слънцето със Тебе,
и от трепет всяка земна твар обхваната,
величае Те като творец, Христе!

31. "Ето, тук съм аз
с Твоя ученик любим, Иисусе,
о, поне едничко сладко слово отрони!" -
молеше се, плачейки, Пречистата.

33. Разпнат, умъртвен,
Ти - Безсмъртният Животодател -
даже Своите мъчители на умъртви,
а от гроба мъртвите им възкреси!

34. Няма ли си, Христе,
красота, ни вид кога си страдал,
но възкръсвайки от гроба, ярко възсия
и с лъчи небесни украси света!

35. О Негаснещ Ден,
Ти по плът залезе под земята,
ала слънцето да гледа туй не изтърпя
и наред деня угасна, пътмня!

36. Бледата луна,
заедно със слънцето помръкна,
и така като слуги добри и предани,
те в одежди черни се облякоха!

37. "Мъртъв си, Христе,
ала стотиникът видя в Теб Бога;
как с ръцете ки ще Те докосна, Боже мой?" -
питаше се Йосиф в ужас и във плач.

38. Ти заспал си днес,
както в древността Адам заспал бе,
но смъртта извел бе той от своите ребра,
а от Твоите ребра струи живот!

39. Три дни си заспал,
но на мъртвите живот си вдъхнал,
и възкръсвайки си възкресил, о Господи,
спящите от века своя вечен сън!

~ *Надгробен плач - Опело Христово* ~

/Превели от църковно-славянски: Архм. Серафим, Змей Горянин, Борислав Бодър/

40. Слязъл в дън земя,
ти като лозница животворна
си източил, Боже, нашето спасение:
славя Твоите страдания и кръст!

41. Как разумните
небожители възпяват, Боже,
Теб - Осъдения, Разпнатия, Голия
и на злите как понасят дързостта?

42. Знаел си добре,
извратен, жесток еврейски роде,
знаел си, че в три дни храма ще въздигне
Бог, -
о, защо тогаз осъдил си Христа?

43. И облякъл си
Иисуса в присмехулна дреха,
Иисуса - на небето Утвърдителя,
Украшителя на грешната земя!

44. Като пеликан,
о Ти Боже наранен в ребрата,
Своите деца умрели днеска съживи,
като им преля живителни струи!

45. Слънцето е спрял
друговерците кога прогонил
някога Навин, а Ти, Христе, залязвайки,
адовата тъмнина прогони днес!

46. Ти Спасителю,
Който от Отца си неразделен,
о, приел си Ти да вземеш човеческата
плът.
и да слезеш в ада си приел, Христе!

47. Ти залязъл си
чрез Разпятието във земята,
що си сътворил, и лягаш в нея, Боже, днес,
и тресе се тя във ужас цялата!

48. "О, горко на мен -
Честата говореше през сълзи -
Тоз, Комуто се надявах аз като на Цър,
днеска виждам Го на кръста прикован!"

49. "Туй ми Гавриил
възвести при мен когато слезе, -

каза ми, че непреходно, че безкрайно е
царството на Иисуса - моя Син!"

50. "Сбъдни се - уви -
Симеоновото предсказание:
Твоят меч, Емануиле, ме прониза днес
и ранява люто моето сърце!"

51. Засрамете се,
о юдеи, поне от мъртъвците -
тез, които възкреси Животодавецът,
дето Го убихте в завистта си вий!

52. В страшен ужас днес
помрачи се слънцето в небето,
виждайки във гроб да Те полагат, Господи,
Тебе - Светлината вечна на света!

53. Горко плочеше
Твоята пренепорочна Майка,
като виждаше във гръб положен, ням и блед,
наизказания, безначален Бог!

54. Теб Умрелия
гледаше пречистата Ти Майка
и със глас в сълзи удавен Те зовеше тя:
"Не бави се при умрелите, Христе!"

55. Разтрепера се
щом видя Те в своето царство адът,
Тебе, Слънцето на славата, Безсмъртния, -
и затворниците свои пусна той!

56. Колко страшно е,
колко е велико туй видение:
Този, от Когото е животът, смърт прие,
искайки живот на всички да даде!

57. Пригвоздяваш се
и пробождаш се в ребрата, Боже,
но в ребрата на Адама язвата цериш,
и цериш невъздържаността му Ти!

58. Всички в древността
плакали са за Сина Рахилин,
а пък днес Сина на Девта оплакаха
Майка Му и верните апостоли!

~ *Надгробен плач - Опело Христово* ~

/Превели от църковно-славянски: Архм. Серафим, Змей Горянин, Борислав Бодър/

59. Удар със ръка
на Исуса е ръка нанесла,
Нему - човека със ръка Създалия,
и на звяра челюстта Строшилия!

60. Всички верни днес
Твоята смърт и Твойто погребение,
чрез които се, Христе, от смърт избавихме -
всички верни славим и празнуваме!

Слава...

61. Боже Троичен,
Безначални Отче, Слове, Душе,
укрепи на нашия народ десницата,
направи го силен Ти във труд и бран!

И нине...

62. О пречиста ти,
о ти Дева, що роди Живота,
премахни, о Майко, в Църквата съблазните
и дарувай ти, всеблага, мир на вас!

Двата хора заедно:

63. Как достойно е
Тебе Жизнодавеца да славим,
Теб- прострелия на кръста Своите ръце,
Тебе - адовата сила съкрушил!

Малка ектения

Възглас: Яко свят еси, Боже наш, иже на
престоле, слави херувимстем почиваяй, и
Тебе славу возсилаем, со безначалним Твоим
Отцем и с пресвятим и благим, и
животворящим Твоим Духому нина и присно,
и но неки веков.

~ Надгробен плач - Опело Христово ~

/Превели от църковно-славянски: Архм. Серафим, Змей Горянин, Борислав Бодър/

----- Статия III -----

1. Родовете всички
Твойто погребение
с песни възхвалят, Христе мой!	13. Техните пътеки
криви, беззаконни,
тънат във тръни и примки!	25. В кладенеца смъртен
гинат в страшни мъки
окървавените мъже!
2. Свят ариматеец
Теб от кръста сваля
и с плащаница погребва!	14. Никодим и Йосиф
с най-дълбока почит
погребват днес Създателя!	26. Господи и Творче,
о Царю и Боже,
как тъй приел си да страдаш?
3. Мироносиците
гроба Ти спохождат
и миро носат, Христе мой!	15. Слава на властта Ти,
разгромила ада,
Творче на всичко във света!	27. Девата пречиста
плаче, като гледа
на кръста Агнеца разпнат!
4. Всички Божи твари,
с песни погребални
елате при Създателя!	16. Майка Ти пречиста,
виждайки Те мъртъв,
горко над Тебе плачеше!	28. Никодим и Йосиф
тялото погребват -
живот що дава на света!
5. Той е жив, а ето -
мъртъв в гроб е легнал! -
Нека Го с миро помажем!	17. Сладка моя Пролет,
свидно мое Чедо,
где хубостта Ти залезе?	29. Девата пресвята
топли сълзи рони
с пронизано от скръб сърце!
6. Йосифе блажени,
погребви телото
на Жизнодавеца Христа!	18. Майка Ти всечиста
цяла в плач стопи се,
щом Ти, о Слово, занемя!	30. "Сладко мое Чадо,
Слънце за очите,
как скри се в тоя тъмен гроб?"
7. Тез, що Той отхрани,
днес неблагодарно
възстават срещу своя Бог!	19. А жените идват
с миро да помажат
Теб - Мирото Божествено!	31. "Майко, не ридай ти!
Страдам доброволно -
Адам и Ева да спася!"
8. Хранените с мана
своя Благодетел
със жлъчка и оцет поят!	20. Чрез смъртта Си, Боже,
Т смъртта погуби
със Твойта мъдрост,
божествена!	32. "Сине, Твойта обич
безпределна славя,
зарад която страдаш днес!"
9. Тези, що избиха
толкова пророци,
убиха дръзко и Христа!	21. Хитрий бе надхитрен,
людете - спасени
чрез Твойта мъдрост, Боже мой!	33. Ти оцет и жлъчка
вкуси затова, че
Адам плод вкуси забранен!
10. Ученик безумен
Бездната от мъдрост
с подла целувка предаде!	22. Юса бе захвърлен
в дъното на ада
във кладенеца на смъртта!	34. Свойте люде в древност
с облак Ти покрил бе,
а днес разпънат си на кръст!
11. Юда лицемерен
своя Бог напусна
и стана пленник на греха-	23. Пътищата грешни
на безумний Юда
са тръни, примки, грехове!	35. Мироносиците
гроба Ти спохождат
със миро да Те помажат!
12. Според Соломона,
като ров дълбок са
устата на евреите!	24. Твоите палачи,
о Царю и Боже,
в безкрайна гибел затыват!	36. О, стани, Иисусе,
и от злите бездни,
с Твойта ръка ни изведи!

~ *Надгробен плач - Опело Христово* ~

/Превели от църковно-славянски: Архм. Серафим, Змей Горянин, Борислав Бодър/

37. Родната Ти Майка
през сълзи нарежда:
"О Жизнодавче, възкресни!"

38. Бързай да възсърснеш
и разсей тъгата
на тази, дете Те роди!

39. Силите небесни
бяха в страх и ужас,
кога Те мъртъв гледаха!

40. Тез, що с обич тачат
Твоите страдания,
със прошка Ти ги осени!

41. О, ужасна гледка!
Как земята скрива
Теб - Словото живително!

42. Нявга Йосиф с Тебе
бягаше н Египет;
днес друг Те Йосиф погребва!

43. Плаче и ридае
Твойта Свята Майка
над бездиханната Ти плът!

44. Тръпнат умовете
неми, ужасени,
че Ти, Творецът, в гроб лежиш!

45. Мироносиците
гроба Ти приливат
със миро рано призори!

46. Дай на Твойта Църква
мир, и нам спасение
със Твойто възкресение!

Слава...

47. Дево, удостой ни
твоя Син да видим
от гроба сайно възкръснал!

И нине...

48. Дево, удостой ни
твоя Син да видим
от гроба сяно възкръснал!

Двата хора заедно:

49. Родовете всички
Твойто погребение
с песни възхвалят, Христе мой!

След "Ангелский собор..." -
малка ектения.
Възглас: Ти бо еси Цар мира,
Христе Боже наш, и Тебе славу
вазилаем, со безначалним
Твоим Отцем, и с пресвятим и
благим, и животворящим Твоим
Духом, нине и присто, и во веки
веков.